

Řád bývá někdy

Přivítala mě zářivým úsměvem, který jí z tváře nezmizel po celou dobu, co jsme si povídaly na hradbách magického Vyšehradu. Trochu se mi tedy nechtělo věřit, když o sobě **PETRA BUČKOVÁ** prozradila, že dokáže nasadit i nepřístupnou masku.

Víte, jsem spíš introvert, nemusím velké skupiny, i tři jsou na mě někdy moc,“ řekla a zase se usmála. Představitelka zkoušených matek i akčních policistek Petra Bučková získala díky své jazykové výbavě role i ve filmech zahraničních produkcí. Její domácí scénou je Divadlo Na Zábradlí, kde ji můžeme vidět ve třech inscenacích. A na podzim se objeví na plátně kin v jedné z titulních rolí snímku Poklad a také v seriálových novinkách.

Proč jste změnila vizáž – z brunetky na blondýnku?

Seriál Sex O'Clock. Zadání bylo jasné – Juditka měla být žena, která o sebe přestala pečovat, a známkou toho bylo i špatné odbarvení. Což bylo velkou výzvou pro mé kadeřníky. Když plnili požadavek, abych vypadala trochu zanedbaně, trpěli. Povedlo se jim to až napočtvrté. Zničit dlouhé hnědé zdravé vlasy zkrátka chvíli trvalo.

Už jsem ale nějakou dobu uvažovala o změně, jelikož mé vlasy začínaly trochu prokvétat, takže seriál mi vlastně pomohl k přerodu. Musím se přiznat, že se dodnes v zrcadle občas nepoznávám. Všichni v okolí si zvykli. Čekala jsem horší reakce. Ale moje maminka a můj muž na brunetku Péťu vzpomínají dodnes.

Vy jste se s Thomasem vzali?

Kdepak, ale říkám mu „můj muž“, vždyť jsme spolu už skoro dvanáct let. A pořád je to krásný!

Stále žije v Rakousku?

Je to tak, ale není to něco, co by náš vztah negativně ovlivňovalo. Při mojí práci, která nemá pravidelný režim, to vlastně vůbec nevádí. I díky tomu, že spolu nežijeme, je náš vztah pořád svěží. Těšíme se na sebe a společné chvíle si pak dokážeme užít. Někteří přátelé nám dokonce tenhle náš model i trochu závidí. A když se nám náhodou podaří být delší dobu spolu, cítíme, jak se některé věci v našem vztahu prohlubují. Užívám si tu pravidelnost, kterou právě většinu času nemívám. Někdy je řád léčivý.

Petra s kolegy ze seriálu Sex O'Clock.

Chybí vám pravidelnost?

Chybí, ale z podstaty mé práce na ni můžu zapomenout. Je potřeba se s tím smířit. Ne všechny projekty vyjdou, některé termíny se posunou, trávíte čas čekáním a jindy se vám den zaplní do poslední minuty. Na to je potřeba se naladit. Když je ticho po pěšině, je dobré čas uchopit, nesplašit se, nezaplácnout si volno nějakou blbostí a rozumně si jej užít. Něco si přečíst, jít si zaplavat, oprášit jazyky, dát si do kupy zdecimované tělo. Nebrat to útrpně jako pracovní vakuum, ale přijmout volno – být ne úplně chtěné – jako přípravou fázi.

Jak jste se s Thomasem seznámili?

Na workshopu zdravotních klaunů. Thomas pracuje jako psychoterapeut, už skoro třicet let je také zdravotní klaun a od devíti let iluzionista.

I vy jste byla zdravotní klaun...

Dvanáct let, a teď jsem jejich ambasadorka. Točím rozhovory pro seriál Sundej nos!, který najdete na kanálu YouTube.

5x o Petře

- Narodila se 26. října 1978 v Brně, ale dětství a dospívání strávila v Táboře.
- Vystudovala JAMU v Brně a na Moravě poté nějakou dobu zůstala. Otevřely se jí scény Bezručů, HaDivadla, Divadla Husa na provázku i Národního divadla v Brně.
- Později přijala nabídku pražské scény Divadla Na Zábradlí, kde sice už není v angažmá, ale stále tam hostuje.
- Z filmů jmenujme alespoň #annaismissing, Poklad, Kouzlo derby.
- Ze seriálů pak např. Sex O'Clock, Jiřtí záře, Šťěstíčku naproti, Vraždy v kruhu, #martyisdead, Hlava Medúzy, Kolo času.

nepomůže. Tady se ukáže, co fakt umíte.

LÉČIVÝ

Přibližujeme tady divákům, co zdravotní klauni dělají, jak provázejí děti před operacemi, jak pracují s malými pacienty na lůžkových odděleních. Nedávno jsme točili zajímavý díl o dětské psychiatrii. Humor léčí a humor je také obrovská součást našeho vztahu s Thomasem. Tolik se spolu nasmějeme! Někdy je náš humor černočernej.

Thomas má dnes už dospělou dceru. Jak vás tenkrát přijala?

Samotnou mě překvapilo, jak dobře. Nebylo to pro ni jednoduché, protože její maminka žije ve Švýcarsku a měl ji odmala v péči Thomas, který byl vlastně takový táta-máma. Lia byla ke mně od prvních momentů otevřená a přátelská, za to jsem jí moc vděčná. Přiznám se, že když jsem se ze začátku dívala, jak krásný mají mezi sebou vztah, jak je Thomas skvělý táta, zastesklo se mi, že jsem v pubertě takového tatku neměla.

Co se stalo?

Na dětství mám krásné vzpomínky, ale pak jsme se přestěhovali z Tábora do Brna a táta od nás odešel, naši se rozvedli. A ne úplně v dobrém. Táta pak umřel poměrně mladý. Pro mě to byla hrozná rána, protože jsem na něj byla hodně navázaná. Najednou tu nebyl a strašně mi chyběl. Scházelo mi to chlapecké zastání, ta mužská síla.

Tu jste našla u Thomase. Napadá mě – umí česky?

Skoro vůbec, ale to je moje chyba, protože jsem – jak říká – ta nejhorší učitelka češtiny na světě. Thomas něco řekne a já ho hned opravuju a trochu se posmívám jeho přízvuku. Dělávala jsem mu i takové naschvály. Když se seznamoval s mým dědou, tak mu podal ruku a pronesl (což jsem ho naučila já): „Čuchni, smrdí

krchovem.“ Děda dostal záchvat smíchu.

Umíte tři jazyky.

Jen uživatelsky. Mám sice státnice, ale nepoužívám ty jazyky na denní bázi. Stačí mi však se na ně naladit, třeba když dostanu casting a práci v zahraniční produkci, rychle do toho vpluju. Umím zahrát, že umím dobře francouzsky, německy anebo anglicky. Potřebuju se ale předtím samozřejmě připravit. Je to stejné jako dobře zahrát, že umím střílet.

Trénovala jste s kaskadéry, vidíte?

Jezdila jsem na jeden ranč a z tréninků se pak vyvinulo přátelství. Po těžkém covidu mě instruktorka Aneta, bývalá policistka, dávala do kupy. Přijížděla jsem k ní zesláblá, otekla, bolavá, kulhající a díky ní jsem se zas dostala do formy. A pak už jsem plná elánu a síly jezdila za ní na ranč třeba na kurz pušky, domobrany...

To se při natáčení hodí...

Ono je to takhle – vy se naučíte manipulovat se skutečnou zbraní, ale při natáčení dostanete do ruky plastovou pistolku a předstíráte, že je skutečná. Pro potřeby záběru kamery se taky dělají se zbraní i nesmyslné manévry. Ale pokud přijde příležitost zahrát si akční roli, zase si půjdu na ranč zatrénovat.

Pojďme ke klidnějším audioprojektům.

Práce s mikrofonem je férová. Tam nehraje roli nic z vaší vizáže, z mimiky, kostým vám nepomůže. Tady se ukáže, co skutečně umíte, co dovedete přenést na posluchače. Mikrofon vám nic neodpus-

▲ Petra v oceňované hře Zlatá šedesátá na prknech domovské scény.

▲ Ztracené iluze, román Honoré de Balzaca ve vydařené jevištní podobě.

tí. Audio je pro mě vyšší dívčí. Moji láskou jsou audioknihy, četby na pokračování anebo rozhlasové hry. Ráda točím i spoty pro různé firmy.

Co divadlo?

I to miluju! Však se taky ne nadarmo říká, že divadlo se dělá z lásky. Hraju v Divadle Na Zábradlí, kam všechny srdečně zvu. Je to skvělé divadlo s odvážným repertoárem. Hraju ve třech inscenacích, Persony, Zlatá šedesátá a Ztracené iluze. Už tam nejsem „ustájená“, ale hostuji.

Kde by se vám líbilo?

Zahrát si na velké ploše, třeba na Shakespearovských slavnostech, miluju kostýmy a verše! Anebo naopak nějaké intimnější představení ve dvou, kdy je divák blízko, že je vidět každé hnutí brvou. S Jirkou Dvořákem si už nějakou dobu říkáme, že bychom mohli společně něco nazkoušet. Před časem jsme namluvili audio-knihu Milenec lady Chatterleyové a moc nás potěšily krásné reakce posluchačů. Když máte dobrý text, skvělého partnera a dobré vedení, tak se hraje samo.

A kamera?

Kamera je teď moje velká kamarádka a učitelka. Na podzim budu na plátně i na obrazovce asi trochu více vidět. Do kin půjde film

▲ S Jakubem Žáčkem v inscenaci Divadla Na Zábradlí Persony, která vás nenechá oddechnout.

Poklad, objevím se v jedné epizodě seriálu Záhadné případy, kde hraje hlavní roli Miroslav Donutil. A pak je tu druhá řada seriálu Sex O'Clock. Postava Judity bude mít hodně naloženo, můžu jen prozradit, že se diváci mají na co těšit. A ještě k tomu vánoční tematika! A pak ještě vstupuji do jednoho velmi známého projektu, který zatím nesmím zmínit.

Jaké jste měla léto?

Krásný! Nicméně tomu předcházela náročná půlroční práce, kdy se sešla všechna práce naráz a navrch jsme řešili i nemoci v rodině. Jela jsem jako stroj a přišlo samozřejmě vnitřní vyčerpání, a tak jsem si řekla: Dost! Nevezmu na léto žádnou práci! A to jsem dodržela. Byla jsem tedy měsíc u Thomase, odpočinula jsem si a užila si ten klid a mír pomalého vstávání, dlouhých snídaní, dopoledních procházek, čtení si v posteli, horské kolo a ledové řeky... Odpočila jsem se i od sociálních sítí, jen jsem jednou za den zkontrolovala telefon a mail. Bylo to krásné! Zase to posílilo náš vztah. Zdraví a vztahy jsou na světě to nejdůležitější. ■

Alida Horváthová